Nr. 67.

KURYER LITEWSKI

w WILNIE we WTOREK DNIA 21 SIERPNIA V. S. 1817 ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

Z Petersburga, dnia 8go sierpnia W przeszły poniedziałek d. 6 b. m. w dzień Przemienienia Pańskiego, w którym pułk gwardyi Preobrażeński obchodzi swe święto, po wielkiem i solennem nabożeństwie w kościele Przemienienia Pańskiego na ulicy *Liteyney* położonego, był u Nayjaśnieyszego Pana wielki obiad, na którym znaydowała się cała Nayjaśnieysza Rodzina, i mieli zaszczyt bydź zaproszonemi i znaydować się na nim także wszyscy oficerowie pułku wspomnionego. Zołnierze zas otrzymali zwyczayne w takich zdarzeniach świadczenia.

Naymiłościwiey mianowani zostali kawalerami następujących orderów: świętey Anny 2 klassy: Doktorowie Radcy Stanu: *Frank* i *Millius*; Inspektor szkoły Szturmańskiey, Kapitan 2 rangi *Stepowago*. — Świętego Włodzimierza 4tey klassy: *Bałaszów* Porucznik Artyleryi morskiey, *Gomzin* Radca tytularny Architekt.

Francuzi znaydujący się w stolicy tuteyszey, uwiadomieni zostali iż, według żądania pełnomocnika Francuzkiego, w przyszły poniedziałek d. 15 sierpnia, będzie się obchodzić w kościele tuteyszym katolickim, uroczystość świętego *Ludwika* patrona Króla Jmci Francuzkiego. — Na wielkiey mszy o godzinie 11tey zrana, będzie grała muzyka, z naybieglejszych artystów znaydujących się w tey stolicy złożona.

Królestwo Polskie.

(*Dokończenie Wyroku Nayjaśnieyszego Pana o urządzeniu pensyy emerytalnych.*)

Artykuł 13. Służba publiczna w jakieykolwiek bądź epoce pełniona, ma bydź uważana jako dająca prawo do zasłużenia na emeryturę, skoro Urzędnik lub Officyalista sprawował obowiązki swoje w obrębie krajów dzisieysze Królestwo Polskie składających, i dotąd one sprawuje.

Art. 14. Urzędnik lub Officyalista, uzyskujący po 20oletniey służbie prawo do emerytury, pobierać nadal będzie corocznie titulo *emerytalney pensyi* czwartą część tey płacy, jaka przywiązana była do stopnia przez niego naypóźniey posiadanego, jeżeli na tymże stopniu rok jeden przynaymniey pracował. Jeżeli zaś na tym stopniu niezostawał przez rok jeden, naówczas pensya emerytalna rachowaną będzie w proporcyi pensyi, jaką pobierał na stopniu przedostatnio posiadanym.

Art. 15. Jeżeli emeryt po uzyskaniu, stosownie do powyższych prawideł, prawa do pensyi emerytalney, ciągle w służbie publiczney pozostaje; tedy ilość teyże emerytalney pensyi powiększać się nadal będzie dla emeryta, w postępney progressyi, po każdey epoce upłynionych lat dziesięciu, dopóki tylko iest czynnym. I tak po wyszłych 30 latach służby, emeryt zyskuje prawo do $3/8$ części pensyi swojey; po upłynieniu lat 40 służby, zyskuje on prawo do połowy; po wyyściu lat 50 brać będzie $3/4$ części.

Art 16. W każdym z przypadków poprzedzającemi dwóma artykułami objętych, ilość lat służby woyskowey rachowaną będzie za służbę publiczną.

Art. 17. Gdyby Urzędnik lub Officyalista, przed upłynieniem lat 20 służby, stracił w teyże zdrowie, lub popadł prawdziwemu kalectwu, tak dalece, iż z tego powodu niebyłby wstanie sprawować daley publicznych obowiązków; w takim razie, uzyska tę samę pensyą, jaka w nagrodę 20letniey służby jest oznaczona. — Dowód takowey dalszego służenia niemożności polega na urzędowém zaświadczeniu lekarskiego Kollegium, uznaném przez właściwą Kommissyią Rządową, lub inną naczelną Władzę.

Art. 18. Jeżeli pobieraiący emerytalną pensyą, albo maiący do niey prawo Urzędnik lub Officyalista, zostawi po zgonie swoim wdowę bez dzieci albo z dziećmi iuż dorosłemi; naówczas wdowa brać będzie połowę tey emerytalney pensyi iaka iemu udzielona została Wiek 16 lat skończonych, uważanym będzie iako wiek dorosłości.

Art 19. Jeżeli zostawił wdowę z niedorosłemi dziecmi, tedy cała iego emerytalna pensyia dzieloną będzie na dwie połowy, to iest: między wdowę i niedorosłe dzieci.

Art 20. Jeżeli zostawił same tylko dzieci niedorosłe, naówczas do ich liczby stosować się będzie udział z emerytalney po oycu pensyi. to iest: na iedno lub dwoie dzieci, połowa tylko oycowskiey emerytalney pensyi płaconą corocznie bydź ma; cała zas emerytalna pensyia, na przypadek gdyby ich pozostało więcey niżeli dwoie.

Art. 21. Skoro iedno z dzieci maiących udział emerytalney po oycu pensyi, doydzie lat 16 skończonych, część iey dla niego przypadaiąca wraca do funduszu emerytalnego.

Art 22. Nie maią żadnego do udziału pensyi emerytalney prawa, wdowy pozostaiące po emerytach, którzy żenili się w roku 60 wieku swego. Nie maią go również i te, które weszły w związki małżeńskie z emerytami wtedy, kiedy ci iuż uzyskali pensyią emerytalną Traci zas rzeczone prawo każda wdowa, skoro w nowe sluby małżeńskie weyidzie.

Art. 23. Wiek dzieci i śluby pozostałych wdów po emerytach, udowoduiane będą urzędowemi wypisami aktow stanu cywilnego, lub metrykami urodzin i ślubów.

Art. 24. Pobieranie pensyi emerytalney zawiesza się przez wyjazd za granicę, i zawieszenie takowe trwa przez cały czas pobytu za granicą osoby pensyą emerytalną biorącey, wyiąwszy przypadek dozwolonego wyjazdu dla poratowania zdrowia. Zawiesza się również emerytalna pensya przez czas sprawowaney etatowey służby, a nawet i w tedy, gdy emeryt po wyyściu z niey przyymie na nowo czynne obowiązki etatowego mieysca. Zupełnie zaś traci się prawo do emerytalney pensyi: *a*) Przez wyjazd z kraju, bez wyraźnego zezwolenia; *b*) Przez weyście w zagraniczną służbę; *c*) Przez popełnienie kryminalnego przestępstwa; *d*) Przez odsądzenie od służby, w którey Urzędnik lub Officyalista pozostał, po uzyskaniu już emerytalney pensyi.

Art. 25. Będzie nam podawany summaryczny wykaz: *a*) Wszelkich pensyy, jakie udzielonemi zostały bądź pod tytułem wysłużonego prawa *emerytury*, bądź pod tytułem *szczególnych nagród*. *b*) Ilości ogólney, jaką wynoszą pensye w zupełności z właściwego *fundu-*

szu płacone. c) Ilości pensyy połowicznych, i dodatków do nich z funduszu *wydatków nadzwyczaynych* opłaconych. d) Ilości, jaką wynoszą przewyżki emerytalnych pensyy, przekazywane do funduszu pensyy, titulo *szczególnych nagród*. e) Wygaśniętych w ciągu upłynionego miesiąca pensyy, jednego lub drugiego rodzaju, względnie właściwego funduszu. f) Ilości, jaka z funduszu *wydatków nadzwyczaynych* do rozrządzenia pozostaje aż do końca roku etatowego, a to po odtrąceniu wypłat już z tego funduszu assygnowanych, i tych, które podług wszelkiego prawdopodobieństwa nastąpią jeszcze przed upłynieniem tegoż roku.

Wykonanie ninieyszego postanowienia, które w Dzienniku Praw umieszczone bydź ma, Kommissyom Rządowym, w czém do którey należy, polecamy.

Dan w *Petersburgu* dnia 4/16 lipca 1817.

(podpisano) ALEXANDRE.

przez Cesarza i Króla

(L. S.) Minister Sekretarz Stanu *Ignacy Sobolewski.*

Zgodno z oryginałem Minister Sekretarz Stanu

(podpisano) *Ignacy Sobolewski.*

Zgodno z oryginałem: Radca Sekr. Stanu Jen. Bryg.

(podpisano) *Kossecki.*

Dyrekcya Jeneralna Loteryy Kraiowych Królestwa Polskiego.

W dalszym ciągu obwieszczenia o odbywaiącem się ciągnieniu loteryi na maiętność *Tyszowce*, w dniu 16 b. m. do gazet podanego, uwiadamia ninieyszém, iż w dniu 18 b. m. zrana i po południu 2,000 numerow odciągnięto, z których poniżey wyrażone wygrały, jako to: Nra 40,765 — 70,407 — 59,745 — 60,621 — 28,980 — 75,027 — 70,745 — 21,527 — 56,974 — 26,071 — 19,179 — 5,088 — 12,192 — 48,796 — 79,493 — 76829 — 80,414 — 15,517 — 72,665 — 84,365 — 61,822 — 26,380 — po 5 czerw. złt. Nra 50,541 — 41,198 — po 10 czerw. złt.; a Nra 14,218 — 19,533 — po 25 czerw. złt.

W dniu 19 b. m. rano i popołudniu odciągnięto 2,000 Numerów; z tych wygrały Nra 72,442 — 80,689 — 70,786 — 39,791 — 49,328 — 10,075 — 19,242 — 84,256 — 19,353 — 48,645 — 29,576 — 16,616 — 77,099 — 16,490 — 53,151 — 17,728 — 68,685 — 56,784 — po 5 czerw. złt., a Nra 8,858 — 5,631 — po 10 czerw. złt.

W dniu 20 b. m. rano i popołudniu odciągnięto 1,800 Numerów; z tych wygrały Nra 64,876 — 37,403 — 37,827 — 80,285 — 15,892 — 30,520 — 27,177 — 81,081 — 36,906 — 12,539 — 4,668 — 61,286 — 15,822 — 71,905 — 45,925 — 25,555 — 51,645 — 45,077 — 56,232 — 84,754 — po 5 czerw. złt.; a Ner 3,300 — 10 czerw. złt.

W dniu dzisieyszym rano i po południu odciągnięto 2,200 Numerów; z tych wygrały Nra 16,446 — 66,543 — 39,192 — 45,440 — 3,681 — 80,485 — 66,194 — 30,338 — 16,815 — 27,759 — 66,253 — 21,454 — 27,615 — 39,995 — 6,256 — 32,315 — 59,878 — 14,451 — 27,291 — 36,365 — 62,092 — 14,870 — 16,566 — 59,953 — 23,739 — 5,248 — 84,373 — 71,409 — 49,845 — 77,563 — 77,473 — po 5 czerw. zł. Ner 3,557 — 15 czerw. złt. Ner 9,402 — 20 czer. złt., a Ner 42,244 — 50 czerw. złt.

Dalsze ciągnienie ninieyszey loteryi do dnia następnego na godzinę 9tą rano odłożone zostało.

W *Warszawie* dnia 21go sierpnia 1817.

Kochanowski,

Straszak S. J. D.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE

ANGLIA

(Z Korr. hamb.) Londyn, dnia 8 sierpnia.

Wielu oficerów Angielskich, zostaiących na połowie żołdu udało się do departamentu woiennego z zapytaniem, czy mogą zaciągać się do służby powstańców Ameryki południowey. Nastąpiła odpowiedź taka: „ że wolno im udadź się do Indyy Wschodnich; jednakże J. K. W. Kommandor naczelny, nie czyni żadney wzmianki względem Ameryki południowey. „

Angielski okręt *Angelica*, w żegludze z przylądka dobrey nadziei do *Isle de France*, miał zatonąć ze wszystkiemi osobami znayduiącemi się na pokładzie, między któremi wymieniaią dawnieyszego amerykańskiego konsula na *Teneryfie*, *Jones James Armstrong*, z żoną, 7 dzieci i 2 synami.

Statek przewozowy, *Elise*, przybył tu z *Civita Vecchia* i przywiozł wiele rękopismów tyczących się rodziny *Stuartow*, oraz wiele posągow i innych pomnikow sztuki, które Papież Xięciu Rejentowi ofiarował.

(*Z gaz: berl.*) Lord *Castlereagh* nie będzie mógł przez długi czas używać prawey ręki do pisania. Przypadek iego zdarzył się iak następuie: Lord przechadzał się po polu. Należący do niego wielki pies hiszpański rzucił się na mnieyszego psa. Lord chciał ich rozpędzić. Mnieyszy pies, zaledwo uwolniony, rzucił się zaiadle na Lorda i uchwycił go tak za prawą rękę, że lewą ręką pysk mu otworzyć musiał. Palce u lewey ręki są także skaleczone, a dwa palce u prawey rozszarpane. (*W Paryżu* uderzony był Lord od konia, od czego dotąd ieszcze chromie.)

Czytamy w niektórych gazetach tuteyszych taki artykuł z Gandawskiego dziennika:

„ Europa ięczy pod iarzmem Anglii. Jest to iedna z prawd, która w oczach każdego zdrowo myślącego tak iest oczywista, iż ią matematycznie dowiedź może. Jarzmo to iest istotnieysze, niż było Napoleońskie, lubo niema tak dumnego pozoru i powierzchowności. Bandera Angielska okrywaiąca morza stanowi siłę Anglii, a iak na nieszczęście, siła ta iest większa i niedostępnieysza, niżeli siła Legionow. Trzeba się dziwić sztuce, z iaką Anglia te sieci zdziałała, któremi całą kulę ziemską okryła. Tkanka ta, iak sławny polityk mówi, poczyna się od *Helgoland*, a kończy pod *Jersey*; zamyka uyścia rzek Niemieckich, strzeże *Sundu*, trzyma Szwecyą i Daniią w pewnych karbach, uciska brzegi Hollandyi i Francyi. W środku tey długiey linii mieści się Anglia, i wyciąga swe dłonie w prawą i lewą, z północy na południe Europy. Centralnym punktem Anglii na Europeyskich morzach iest *Gibraltar*; on i *Malta* zabezpieczaią iey wchod i całe morze śródziemne; z wysp Jońskich trzyma w zamknięciu morze Adryatyckie i Grecyą; z Przylądka dobrey Nadziei otwiera sobie drogę do Indyy; za pomocą Malabaru i wyspy *Ceylan* uciska Azyą; Nowa Hollandya czyni ią panią morza południowego; z wyspy *Trinidad* stawia nogę na stałym lądzie Hiszpańskim w Terrafirma; z wyspy S. Łucyi i Jamaiki spogląda na Hawannę i Antillę, a Kanada i Nowa Foundlandya kończą ten ogromny łancuch, którym obydwa światy krępuie. Ta przewaga, równie haniebna iak przeciwna prawom ludów, wzbudza powszechne nieukontentowanie, i pewnym bydź można, iż dziewiętnascie dwudziestych części mieszkańców Europy cieszyłyby się, gdyby te więzy stargano.

Francya

(*Z Korr. hamb.*) *Paryż dnia 8 sierpnia.* Hiszpańskie akta ratyfikacyyne traktatu wiedeńskiego z d. 9 czerwca i pokoiu Paryzkiego z d. 20 listopada 1815, oraz zawartego w Paryżu d. 10 czerwca t. r. traktatu, względem powrotu Xięztw *Parmy* i *Placencyi*, przyszły do Hrabiego *Fernan-Nunnez*, i w części już wymienione zostały.

Marszałek, Xiążę *Reggio*, z licznym sztabem gło-

tnym, wyjechał ztąd zawczora, dla powitania Króla Jmci Pruskiego na granicy francuzkiey.

Król Jmć w skutek podanego sobie doniesienia o nieporządku, iakiego się dopuścił oddział woyska linnowego, który się d. 8 lipca w *St. Genies* dla exekucyi kapitana *Oudin* znaydował, rozkazał: ażeby wszyscy woyskowi, należący do pomienionego oddziału, oraz ci, którzy przyłożyli się do tego nieporządku, natychmiast ze służby oddaleni zostali; mieszkańcy zaś *St. Genies* za poniesione przez nich straty wynagrodzeni bydź maią. Kapitan *Darillon*, który oddziałem dowodził, oddany iest pod sąd woyskowy. Żołnierz, który się naywiększey swawoli dopuszczał, sam sobie życie odebrał. Wszyscy burzyciele spokoyności, na rozkaz Jenerała *Cannel*, natychmiast uwięzieni zostali.

Infant hiszpański, *Don Francisco de Paula*, był zawczora u Króla z pożegnaniem i wyiechał iuż z *Paryża*.

Na mieyscu zmarłego Hrabi *de Choiseul Gouffier* obrany został członkiem akademii francuzkiey P. *Laya*, a P. *Raynouard* Sekretarzem. Spółubiegaiącymi się do pierwszego mieysca byli: PP. *Pastoret*, *Beniamin Constant* &c. P. *Laya* iest autorem dzieła *Przyiaciel praw*, *Calas* &c.

P. *Moreau*, były administrator poczt, brat Jenerała, mianowany iest prefektem departamentu *Lozère*.

P. *Chauveau-Lagarde*, sławny obrońca sądowy Królowey *Maryi Antoniny* i Xiężniczki *Elżbiety*, kóry także czynił dawniey pomoc wielu prześladowanym Hiszpanom, otrzymał od Króla Hiszpańskiego order *Karola III*.

Dnia 5 t. m. Poseł Króla bawarskiego, Hrabia *Rechberg*, otrzymał wstępną audyencyą.

Temi dniami dwóch Magnetystow pokłóciwszy się o piękną iakąś lunatyczkę, wyzwali się na poiedynek do lasku *Boulogne*; szczęściem dla nauk, nie przyszło do rozlewu krwi. Poiedynek zakończył się na uciskaniu braterskiem i dobrem śniadaniu.

Zandarmowie w d partamencie *Wyższey Gironny* schwytali długo ukrywaiącego się Królobóycę *Bouquet*, deputowanego w Konwencyi narodowey z depar *Gers* i do *Auch* przyprowadzili.

Xiężna *Broglie*, córka Pani *Stael*, przybyła do *Copet* w Szwaycaryi z małżonkiem swoim, dnia 26 p m., a nazaiutrz nadszedł karawan z ciałem Pani *Stael*, które w grobie iey rodzicow dnia 27 złożono. W testamencie zapisała znaczną summę dla ubogich, i upoważniła syna i córkę swoię do ogłoszenia iey małżeństwa oddawna zawartego z Panem *Rocca*, i pokazania rodzinie ich syna z nim spłodzonego.

Włochy

Nayświeższe wiadomości z *Rzymu* donoszą, iż Oyciec ś. miał dnia 28 p. m. w Pałacu Apostolskim tayny Konsystorz. Po mowie, w którey doniosł o skutku zawartego konkordatu z dworem Francuzkim, ogłosił mianowanie następuiących Kardynałow: Włocha, Franciszka *Cesarei-Leoni*, urodzonego w *Peruggia* dnia 1 stycznia 1757.

Włocha, *Antoniego Lonte*, urodzonego w *Rzymie* dnia 17 grudnia 1777.

Francuzow: *Alexandra de Talleyrand Perigord*, byłego Arcy-Biskupa w *Rheims*, urodzonego w *Paryżu* 1737.

Cezara Wilhelma de la Luzerna, byłego Biskupa w *Langres*, urodzonego w *Paryżu* 1738 roku.

Ludwika Franciszka Beausset byłego Biskupa w *Alais*, urodzonego w dyecezyi ś. Tomasza roku 1749.

Ugoda między Jego Swiątobliwością Piusem VIIm, *a Nayjaśnieyszym* Ludwikiem XVIIIm *Królem* Francyi i Nawaryi zawarta.

W Imie Przenayświętszey iNierozdzielney Tróycy.

Jego Swiątobliwość Papież *Pius VIImy* i Nayjaśnieyszy Król Chrześciański, ożywieni będąc nayżywszem życzeniem, abyścierpieniom, których kościoł Francuzki od tak wielu lat doznaie, zupełny koniec położyć, i w pomienionem Królestwie Religią do dawney świetności przywrócić, zwłaszcza gdy szczęśliwy powrót Wnuka *Ludwika Swiętego*, na tron Przodkow iego, nakoniec stosowniejszego urządzenia spraw duchownych w tym kraiu dozwala, postanowili zawrzeć tym koncem uroczystą ugodę, zachowuiąc sobie na przyszłość dzielnieysze wspołdziałanie w sprawie Religii katolickiey.

W skutku tego, mianował Jego Swiątobliwość Papież *Pius VII* Pełnomocnikiem swoim Jego Eminencyą, Herkulesa *Consalvi*, Kardynała ś. kościoła Rzymskiego i Dyakona u ś. *Agaty ad Suburram*, swoiego Sekretarza Stanu;

A N. Król *Francyi i Nawarry* JW. Piotra, Ludwika, Jana, Kazimierza Hrabiego *Blacas*, Margrabiego *d'Aulps i des Rolands*, Para *Francyi*, W. Mistrza garderoby, swoiego nadzwyczaynego Posła i Pełnomocnika przy Stolicy świętey;

Którzy po wymienieniu swoich, w dobrey i należytey formie uznanych pełnomocnictw, zgodzili się na pomższe artykuły:

Art. I. Przywraca się Konkordat, między Papieżem *Leonem Xtym*, a Królem Francuzkim *Franciszkiem Iszym* zawarty.

Art. II. Z mocy powyższego artykułu ustaie działalność konkordatu z dnia 15go lipca 1801.

Art. III. Tak zwane *artykuły organiczne*, które bez wiedzy Jego Swiątobliwości ułożono, i bez żadnego zezwolenia ze strony Jego wraz z pomienionym Konkordatem z dnia 15 lipca 1801 ogłoszono, znoszą się co do tego wszystkiego, co się nauce i ustawom kościoła sprzeciwia.

Art. IV. Stolice biskupie, które w Królestwie Francuzkiem przez Bullę Jego Swiątobliwości z dnia 29 listopada 1801 zniesione zostały, maią bydź przywrócone do tey liczby, która dla sprawy Religii korzystnieyszą, i obopólną zgodą ustanowioną będzie.

Art. V. Wszystkie stolice arcybiskupie i biskupie, przez pomienioną Bullę z dnia 29 listopada 1801 w Królestwie Francuzkiem utworzone, utrzymuią się.

Art. VI. Rozporządzenie poprzedniczego artykułu względem utrzymania wzmiankowanych rzeczywistych posiadaczów arcybiskupstw i biskupstw, obecnie we *Francyi* istnących, niepowinno bynaymniey bydź na zawadzie szczególnieyszym wyiątkom na ważnych i prawnych powodach wspieraiącym się, ani też przeniesieniu do innych stolic niektórych z pomienionych obecnych posiadaczow, przeszkadzać.

Art. VII. Dyecezye biskupstw, tak obecnie istnących, iako też owych, które się nowo utworzyć maią, otrzymaią po zasiągnieniu zezwolenia obecnych posiadaczy i Kapituł stolic wakuiących, takie granice, iakie się do lepszego onemiż zawiadywania naypizyzwoitszemi zdawać będą.

Art. VIII. Wszystkim, tak obecnie istniącym, iako też nowo utworzyć się maiącym biskupstwom, ma bydź przyzwoite uposażenie w dobrach nieruchomych i w przychodach ze skarbu, skoro tego okoliczności dozwolą, zabezpieczone; tymczasem zaś Pasterzom tych kościołow przychod na polepszenie dostarczaiący, wyznaczonym bydź powinien.

Podobnymże sposobem ma nastąpić uposażenie kapituł, plebaniy i seminaryow, tak będących, iako też utworzyć się maiących.

Art. IX. Jego Swiątobliwość i Jego Chrześciańsko Królewska Mość znaią wszystkie cierpienia, które kościoł Gallikański uciskaią. Podobnież uznaią, iak korzystnem dla Religii będzie śpieszne pomnożenie liczby Biskupstw obecnie istnących. Aby więc tak wielkiey korzyści dłużey nie odwłóczyć, przystąpi Jego Swiątobliwość bezzwłócznie do wydania Bulli, względem utworzenia nowych biskupstw, i względem nowego rozgraniczenia wyżey rzeczonych dyecezyy.

Art. X. Aby dać nowy dowod gorliwości swoiey dla Religii, użyie N. Król Francuzki, po naradzeniu się z Jego Swiątobliwością, wszystkich w mocy swoiey będących środkow dla iak nayspiesznieyszego uprząt-

nienia zawad i niedogodności, któreby dobru Religii i wykonywaniu ustaw kościelnych na drodze stały.

Art. XI. Terrytorya byłych opactw, które do żadney dyecezyi nienależały (*Abbatarium nullius Dioecesis*) maią bydź do owych dyecezyi przyłączone, których granicami według nowego onychże oznaczenia obięte będą.

Art. XII. Zawarowane lszym artykułem ugody niniejszey przywrócenie owego Konkordatu, który we *Francyi* aż do roku 1789 zachowywano, nie ma za sobą pociągać przywrócenia opactw, przeorstw i innych beneficiow, które owego czasu były. W każdym razie powinny beneficia na przyszłość tworzyć się maiące, podlegać przepisom w pomienionym Konkordacie zawartym.

Art. XIII. Zatwierdzenia ugody ninieyszey, maią się w przeciągu iednego miesiąca, albo, ieżeli można, ieszcze wcześniey wymieniać.

Art. XIV. Po wymianie pomienionych zatwierdzeń potwierdzi Jego Swiątobliwość ugodę ninieyszą przez Bullę, i zaraz potem przez inną Bullę ustanowi granice dyecezyi.

W dowod czego, obustronni Pełnomocnicy ugodę ninieyszą przy wyciśnieniu pieczęci swoich podpisali.

Działo się w *Rzymie* dnia 11 czerwca 1817.

L. S. (podpisano) Herkules Kardynał *Consalvi*.

L. S. (podpisano) *Blacas d'Aulps*.

Niderlandy.

Bruxella, *dnia 10 sierpia*. W *Mastricht* pracuią teraz około rozszerzenia tamecznych warowni.

Wszyscy wygnańcy francuzcy, stosownie do zawartego układu między ministrami różnych mocarstw w *Paryżu*, ustąpić muszą do d. 15 t. m. z naszego kraiu. — *Mechée de la Touche*, którego tu aresztowano, uciekł. Jenerał *Rigaud* udał się do Szwecyi, pod opiekę Xiążęcia Następcy tronu. Niektórzy otrzymali przedłużenie czasu do d. 30 t. m.. Co się tycze dawnieyszego arcykanclerza *Cambaceres* i malarza *Dawid*, ma bydź uczyniony wyiątek.

Xiążę *Wellington* poruczył jednemu adwokatowi, ażeby popierał z iego strony sprawę przeciw jedney z gazet gandawskich.

Dnia 9 t. m. w obecności Króla Jmci otworzony został nowy port w *Middelburgu*.

Niemcy

Pani *Hortensya Bonoparte* wyiechała z dworem i wszystkiemi rzeczami z *Konstancyi* do *Augsburga*, gdzie bardzo piękny dom kupiła. Nie pozwolono iey ze strony Szwaycaryi, ażeby osiadła we wsi *Arenenberg*, którą w Kantonie Thurgowii kupiła.

Król i Królowa Duńscy są teraz w *Louisenbad* w wielkiem Xięztwie Szlezwickiem i zabawią tam do d. 11, a potem przez *Kiel* i *Oldesloe* dalej poiadą.

Do *Würzburga* przypłynęło *Menem* wiele rzadkich zwierząt, szczególniey małp, papug, i zbiór znacznieyszych roślin z wyspy s. *Heleny*, co wszystko będący tam Kommissarz Austryacki do *Wiednia* przesyła.

Brazylia

Do *Liverpool* zawinął okręt, *Heros*, który d. 12 czerwca z *Bahia* wypłynął; Kapitan tego okrętu, *Murphy*, uwiadomił, że dnia tego, kiedy wyieżdżał, *Martinez* powieszony został, i że ieszcze 70 innych buntowników, wszyscy znakomitego stanu, których razem z *Martinesem* do *Bahii* przyprowadzono, niezwłocznie pod sąd oddani bydź mieli i zapewne także straceni zostaną.

Dziennik Brezyliyski, pod napisem *Wiek złoty*, donosząc o usmierzeniu rokoszu w *Pernambuco* tak zaczął: — „Tysiączne dzięki i wieczna chwała wiernym poddanym Króla naszego niech będą! bo żołnierze z *Bahia* okazali się imieniem i uczynkiem *Scypijonami*.„ i t. d.

Podług wiadomości z *Pernambuco*, powieziono stamtąd do *Bahia*, oprócz buntowników, wiele innych osób, o których losie Rządca za powrótem do *Bahii* wyrzecze. Wszelka własność rokoszanów podpadła konfiskacie; między uwięzionemi iest 18 zakonnikow

Ameryka Hiszpańska.

W gazecie berlińskiey czytamy z *Madrytu*, pod 24 lipca, co następuie: „Nadworna gazeta madrycka zawiera dawnieysze i nowsze doniesienia urzędowe od Jenerała *Morillo*. Pierwsze z d. 19 kwietnia, pisane z główney iego kwatery *Mascoy* (na kartach jeograficznych: *Marequay*) i *Valencia* (iedno i drugie w prowincyi *Venezuela*, blisko *Porto Caballo i La Gueyra*) wystawia przeszkody, iakich doznawał w marszu swoim z *Santa-Fe* (w *Nowey Grenadzie.*). *Bolivar*, w miesiącu grudniu przeszłego roku, odniosł był wielkie korzyści; pobił gubernatora miasta *Varinas*; zagrożone przez niego były *Aqura*, *Cumana i Guyana*; miał w swey mocy *Barcelonę* i zdawał się bydź Panem *Venezueli*. Ale gdy czas dżdżysty minął, Jenerał *Morillos* ruszył naprzód, a część iego korpusu zaięła d. 7 kwietnia *Barcelonę*.

„Drugie doniesienie, pod 10 kwietnia, od D. *Juan Aldama*, zdobywcy *Barcelony*, zawiera obszerne opisanie wzięcia *Barcelony*, d. 7, podczas którego zabrały woyska królewskie 22 dział i wiele zapasow woiennych. Strata podana iest 23 zabitych i 73 ranionych.

„W trzeciem doniesieniu wyrażono: *Bolivar*, utraciwszy *Barcelonę*, cofał się w nayw iększym bezładzie ku rzece *Oronoco* i iey uyściu. Woyska pędziły z sobą gwałtem, iakby powódź iaka, wszystkich mieszkańców. Znaydowało się w pochodzie tym więcey 800 kobiet. Brakowało wszystkiego, prócz mięsa; szczególniey zaś soli. Rozmaite choroby były skutkiem tey emigracyi. W *Barcelonie* etc. przywrócony został rząd królewski.

„Poźnieysze doniesienie, w miesiącu czerwcu, nie brzmi tak pomyślnie. *Bolivar* zgromadził był napoczątku czerwca zbroyny lud swóy nad *Oronoką*. Mała iego siła morska, pod wodzą *Briona*, wyszedłszy z wyspy *Margaretha*, między wyspą *Trinidat* i *Guyaną* dostała się aż do uyścia *Oronoko* i popłynęła w górę tey rzeki. Tu *Bolivar* mógł znowu działać zaczepnie: odparł woyska królewskie, aż pod *Cumana*, i zagrażał nanowo warownym mieyscom, których był pozbawionym — Ale z doniesieniem tem otrzymano także listy prywatne zapewniaiące, że pomoc z Europy (przez *Hawannę*) nadeszła, że Jenerał *Morillo*, otrzymawszy wielkie posiłki, odniosł znaczne korzyści nad *Bolivarem*, którego się zniesć do szczętu spodziewa.

„Zdaie się, że zdobycze woyska z *Buenos-Ayres* w *Chili*, nierozciągaią się do całey prowincyi: gdyż, podług ostatnich wiadomości, tak miasto *Conception*, położone o 90 mil ku południowi od stołecznego miasta *St. Jago*, iako też, o 60 mil bardziey ku południowi położone, dość warowne, miasto *Valdia*, niemaią bydź w mocy niepodległych. Zdaie się, że Don *Sanchez* z pewną częścią woyska królewskiego cofnął się do tey części południowey królestwa, a korzystaiąc z nieukontentowania, iakie z powodu postępowania woysk Buenos-Ayreskich, między mieszkańcami *Chili* panuie, powraca znowu przez rzekę *Maulle*.„

Gazety londyńskie donoszą, że podług wiadomości z *Nowego Yorku* pod 5 lipca, *Bolivar* miał pobić na głowę rojalistow nad *Oronóco*. Stratę ich podawano na 1100 ludzi, a stratę powstańcow około 90.

Dozwala się drukować X. J. K. Chodani Prof. O. Komit. Cenz. Członek. — w Drukarni XX. Pijarów.

Wilno dnia 21 sierpnia 1817 Roku.

OGŁOSZENIE

2 *Ponieważ nietylko pocztą przesyłaią się, ale nawet i osobiście podaią się prośby, często, bez zachowania przepisanych prawami formy i porządku; przeto zmuszony jestem podadź do powszechney wiadomości ostrzeżenie, że jak żadna prośba, któraby wedle Manifestu pod dniem 19 Februaryi 1811 roku niebyła pisaną na herbowym papierze, niebędzie przyiętą, tak też, stosownie do Ukazu pod dniem 30 Marca 1806 roku, żadna prośba, w któreyby, oprócz skarżącego się niebyło podpisu układaiącego i przepisuiącego oną nie tylko niebędzie rozbieraną, ale natychmiast zwróconą zostanie bez naymnieyszego względu. Wilno Augusta 16go dnia 1817 Roku.*

Zastępuiący mieysce Cywilnego Gubernatora, Wileński Wice Gubernator Hr. Plater Zyberk.

---

3 *Od Mińskiego Gubernialnego Rządu uwiadamia się, iż wzięty w Mińskiey Gubernii nie maiący świadectwa na piśmie, Włóczęga Leon Sebestyana syn Milkowski okazał siebie rodem z Królestwa Polskiego, Krakowskiego Cyrkułu, z miasta Wieliczki w przeszłym 1816 roku przez Szlisenburskiego pieszego półku Sztabs Kapitana Granowskiego przywieziony do Rossyi, u którego się znaydował do mca marca teraźnieyszego roku, nakoniec zbiegłszy od pomienionego Granowskiego, szedł do swego kraiu, a gdy zaszedł do Wileyskiego Powiatu, wzięty został pod straż za to, iż nie miał świadectwa na piśmie, i na mocy Ukazu Rządzącego Senatu pod rokiem 1807 miesiąca sierpnia oddany za wałęsanie się do służby woyskowey. Rysopis pomienionego Milkowskiego: Urody miernej, twarzy pełney nieco smaglawey nosa miernego, oczu ciemnych włosow swiatło rusych od urodzenia ma lat 18 Przeto jeśliby ów włoczęga okazał się do kogokolwiek należącym tedy z prawnemi o należeniu iego dowodami można prosić, gdzie należy w terminie prawem oznaczonym o kwietacyą na przyszłe policzenie go za rekruta Datt roku 1817 lipca 21 dnia*

W *obowiązku Sekretarza Arcimowicz.*

---

3 *Od Rządu Gubernialnego Mińskiego ogłasza się, iż wzięty w tameczney Gubernii niemaiący na piśmie świadectwa włoczęga Wasil Jwanowa syn Markow, wymawiaiący się niepamięcią mieysca urodzenia swego, na osnowie Ukazu Rządzącego Senatu, pod datą 29 augusta roku 1807 oddany za wałęsanie się do służby woyskowey. Postać iego: twarzy pociągławey pełney smaglawey, nosa małego oczu światło szarych, włosow czarnych od urodzenia ma lat 30. Przeto ieśli ów włoczęga okaże się do kogo należącym aby ten z prawnemi o należeniu iego dowodami, prosił gdzie wypada w czasie ukaźnym o zaczetną za rekruta kwietacyą. Datt Julii 21 roku 1817*

W *obowiązku Sekretarza Arcimowicz.*

---

3 Od Mińskiego Guberskiego Rządu ogłasza się, iż wzięty w tuteyszey Gubernii za to, że nie miał świadectwa na piśmie włoczęga Wasili Iwanow, okazał siebie bydź rodem z Jarosławskiey Gubernii, Rostowskiego powiatu wsi Perewstynowa, poddanym obywatela Konstantyna Poliwanowa, i na mocy Ukazu Rządzącego Senatu pod rokiem 1807 mca augusta 29 dnia, oddany, iako włoczęga do służby woyskowey. Rysopis iego: uroda mierna, twarz podługowata gładka, nos mały ostry, oczy szarawe, włosy na głowie ruse, a na brodzie czerwoniawe, wymowę ma dobrą, od urodzenia lat 35 Przeto, ieśliby takowy włoczęga okazał się do kogokolwiek należącym, tedy ten z prawnemi o należeniu iego dowodami niech prosi, gdzie należy, w terminie prawem oznaczonym, kwietacyi, na przyszłe policzenie go za rekruta. Roku 1817 mca Julii 21 dnia.

W obowiązku Sekretarza Arcimowicz.

---

2 Litewsko Wileńska magistratura powszechney opieki czyni ninieysze ogłoszenie: iż maiąc do siebie przysłane przez Moskiewską Jeneralną kartową kantorę dla wyprzedania różno gatunkowe Rossyyskie karty, rezolucyą w dniu 31 zeszłego miesiąca Julii zawarła roczny kontrakt, z Wileńskim Kupcem Fryderykiem Wagnerem, którym, oddaiąc adkup Kart po całey *W*ileńskiey Gubernii, zaleciła iemu przedawać one nie inaczey, iak wedle przeznaczoney na obwolutach onych cenie, to iest: każdy tuzin pierwszego gatunku po ośm rubli, drugiego po sześć rubli sześćdziesiąt kop. i trzeciego po cztery rubli miedną monetą, z tem tylko ostrzeżeniem aby postronni kupcy i inni targuiący ludzie, pod żadnym pretextem nieważyli się mieć po kramach kart dla przedaży ani Rossyyskich ani zagranicznych ani też z fabrykowanemi pieczęćmi; Na jakowy przedmiot by mieyskie i Ziemskie policye mieli nayściśleyszą baczność JW. zastępuiący mieysce cywilnego Gubernatora Wileński wice-Gubernator Graff Plater Zyberk uczynił ze strony swoiey naysurowsze przedpisania tymże policyom z nadaniem mocy, że za doniesieniem pomienionego odkupszczyka Wagnera, lub iego Kommissionierów, zakazane karty u kogo bądź okażą się, natychmiast odbierać, i donosić o tem niniey szey magistraturze, dla postąpienia z winnemi podług srogości na ten przedmiot praw Kraiowych, Datt w Wilnie 1817 roku mca augusta 14 dnia.

Kolleski Sekretarz Pietraszewski.
Naczelnik Stołu Solimanz.

---

2 Excerp oświadczenia z Protokułu potocznego Ziem Pttu Wileń w dacie niżey wyrażaiącey się zapisanego et corrado m pod Pieczęcią Ziem. Pttu Wileń iest wydan.

Roku tysiąc ośmset siedmnastego mca augusta trzynastego dnia.

Przed Aktami Ziem Pttu Wileń stawaiąc osobiście JP. Jan Mińkiewicz oświadczenie w pisać do Protokułu podał następnie pisane: Oświadczenie nomine JP. Jana Mińkiewicza Obyw. Wileń. na JP. Pawła Szulewicza zanaszaiące z następney przyczyny Załł. Dell. nabywaiąc wiecznością dwa domy w mieście Wilnie pod Nrem trzysta piędziesiąt piątym i trzysta piędziesiąt siódmym będące od Obżałł. za summę rubli assygnacyynych dwadzieścia tysięcy czyli srebr pięć tysięcy podług zobopolney umowy połowę to jest: dwa tysiące pięćset rubli srebr. przy nabyciu wypłacił Załł. a na drugą połowę Obligiem Obżałł. kontentował I takim porządkiem stawszy się Dziedzicem dwuch Kamienic nabytych w częściach znacznych zapadłych i nowym zapadnieniem grożących dla własnego pożytku postarał się z znacznym depansowaniem wyrestaurować one i nowe mury dadź, Obżałł. uięty zazdrością z polepszenia domu Załm wyprzedanego różne Załł. począł czynić przykrosci w urządzaniu własnością swą mieszkańcow odradzać i sam ultro bez umowy i kontraktu w teyże samey kamienicy i dotąd nad termin nieprawnie mieszkanie dla siebie zaymuie. A następnie gdy widział dom iuż w lepszym położeniu uproiektował sobie przez pomuwienie Prawa Sądownie przyznanego odzyskać dom retro ooo we wszystkich wyższych zwierzchnościach zaskarżał o podstępne iakoby przyznanie Prawa i oddanie nazad domu dopraszał się lecz wszędzie sprawiedliwość odmówiła nie rozsądnych żądań skutku i nakoniec nieczekaiąc terminu ani ubezpieczywszy co do pewności aktorstwa domu Załł. wyprzedanego pozwał ewokacyynie do Sądu Ziem. Wileń. o wypłatę summy gdzie też stosownie do Prawa odmuwiono życzeniu Obżałł pozbawiony więc wszelkich nadziei Obżałł. poważył się w dodatkach Kuryera Litto pomawiać iakoby w opłacie nierzetelność Załł. i na opinii przed powszechnością Załł. szkodzić, usprawiedliwiaiąc się więc Załł. Dellr na rozsianą przez Obżałł. czerń zapewnia że należność rubli srebr. dwa tysiące pięćset. wynosząca przynależy Obż łł. i na rzecz iednak onych wypłacić niemoże do póki Obżałł. nie okaże pewności Aktorstwa wyprzedanych kamienic dwuch o które iuż uprzednie Antecessorowie Pozwami i aresztami założonemi do Sądu Magistratu Wileń pozwali Załł. Dellra iako nabywcę, nim więc wyrok Sądowy nastąpi nim pewność Aktorstwa uznaną zostanie Załł. Dellr Summy tanquam pro ewictione zostawioney i za ultro zaymuiące się przez Obżałł. mieszkanie w domu Załł. odpowiedzi ulegle opłacić niem że i dla tego by takowego Obligu przez Załł. wydanego iako zewszech względow zaobiektowanego nikt nipod iakim pozorem i pretextem nabywać nie ważył się przez ninieysze oświadczenie to przed Sądem i Publicznoscią zapowiada i takowe oświadczenie wespół z odpowiedzią w Kuryerze Litt. zamieścić postanawia. U tego oświadczenia podpis w Protokule następny. Jan Mińkiewicz.

Zgodność z Protokułem świadczę Józef Naborowski Rejent.

---

2. *Sąd Główny Litewsko Wileński 2go Departamentu wzywa Sukcessorów zmarłego Szambelana Dworu b. Polskiego Jana Proniewicza dla stawienia się w Sądzie tymże w czasie niezwłócznym dla podpisania Extraktu w sprawie pomienionego proniewicza z Szambelanem Karolem Płoszczyńskim i Graffami Butlerami, o majątek*

Sipowicze, przez Rządzący Senat na Rewizyą rekwiruiącey się, oraz dla złożenia wypadaiących na przesłanie tegoż dzieła pieniędzy. Dat 1817 roku Augusta 17 dnia.

Sekretarz Sądu Głównego Dobrzański.

---

2. Niżey wyrażony czynię wiadomo, iż będący na Ekonomii w dobrach nami ńpolu JOO. XXżąt Swiatopełkow Mirskich b Podkomorzych PtuDz. w powiecie Dziesnińskim Gubernii Mińskiey sytuowanych, JPan Atanazy Brynk umarł w roku teraznieyszym 1817 ostatnich dni Aprila zostawiwszy po sobie Ruchomość która została spisana Urzędownie i złokowana w tychże dobrach. Aby tedy nayblizsi Sukcessorowie z pewnemi dowodami tegoż zeszłego Atanazego Brynka nayprędzey do mieysca wzmienionego iawili się przez trzykrotną awizacyą zawiadamiam.

Wiktor Szumborski Komor Ptu Dziesń. Plenipotent.

---

3. Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Samowładnącego całą Rossyą etc. etc. etc

Urodzon. Salomei z Dembińskich matce, Janowi Nepomucenowi Synowi, Maryannie córce Hrabiom Wielohurskim z dokładem ich opieki Sukcessorom, zeszłego Józefa Hrabi Wielohurskiego Jenerała woysk Polskich przypozew przed Sąd Ziemski Wileń. Gubernii Litto Wileń. z powództwa Urodzon. Karoliny z Przeuskich Sulistrowskiey Kamerjunkrowey Dworu Jego Imperatorskiey Mości w assystencyi opiekun w Urodzon. Konstantego Hrabi Platera Prezydenta Sądu Granicznego Apellacyynego w Gubernii Litto Wileń. Antoniego Chrapowickiego Prezydenta Sądu Głło Litto Wileń. igo Departamentu, Józefa Szumskiego Koniuszyca Litto czyniącey w referencyi dowodow u Sądu złożyć się maiących, oraz do uprzedniey załoby w dniu 25 czerwca wyniesioney po zeszłego Hrabię Jozefa Wielohurskiego, a w Nrach 58 59 i 60, obu Gazet Warszawskich, tudzież w Gazetach Kraiowych zamieszczoney, mianowicie otoż ze skutkow Dokumentu Obligacyynego przez Michała Hrabię Wielohurskiego zeszłey matce Załłey wydanego, Załłca stawszy się do maiątku tegoż Hrabi Possessorką, satysfakcyi w swoiey należności szukać postanowiła, a gdy Scheda należna zeszłemu Michałowi, z dobr Sukcessyi po Ogińskich nań przypadaiąca, iest obiektem, iaki tymczasowie Załłca za hipotekę długu obrała, stąd rozwinęła w tem względzie Proceder w Ziemstwie Wileń. z Sukcessorami zeszłego Michała Hrabi Wielohurskiego dokąd razem pociągnęła Załłca i Antecessora Obżałłych zeszłego Hrabię Józefa do niebronienia skutków zapaść maiącego Dekretu, lecz nim się sprawa złożyła; zeszły Hrabia Józef dni życia zakończył, po którego zgonie Obżałłni stopień iego reprezentuiący wiońscie odpowiadać na powództwo Załłey w iakowym celu przypozywaiąc załica obżałłch do Sądu prosi Ukazania Obżałłmu zastępować we wszystkim zeszłego Józefa Hrabię Wielohurskiego we względzie odpowiedzi na stosunki załłącą w dniu 25 czerwca wyniesioną objęte, o Expensa prawne oraz oto co czasu sprawy proszonym będzie z wolną załoby poprawą.

Roku 1817 aug. 8 dnia Woźny tę Kopiią pozwu z Instancyi JW. Karoliny z Przeuskich Sulistrowskiey Kamerjunkrowey i Jey opieki przed Sąd Ziem. Wileń. wyniesionego po JWW Salomeę matkę, Jana Nepomucena syna, Maryannę córkę Hrabiow Wielohurskich i ich opiekę dla umieszczenia w Gazecie Kuryera Litto podałem

Jan Kisiel Woźny powiatu Wileń.

---

3 Konsystorz Rzymsko Katolicki Duchowny Kamieniecki przyiąwszy sprawę powodową Wney Augustyny z Kuczyńskich, Wgo Bazylego Mackiewicza Wołyńskiego Ułańskiego półku odstawnego Rotmistrza i Kawalera żony, o nieważność małżeństwa z tymże zawartego czyniącey, z powodu niewiadomosci o teraźnieyszém iego przemieszkiwaniu, postanowił: onego prócz Edyktalnych pozwów ieszcze przez Gazety do stawienia się w Sądzie swoim i odpowiadania w tey sprawie na dzień 30 mca Listopada teraźnieyszego 1817 roku wezwać i wzywa, zapowiadaiąc; iż ieżeliby nie stanał sprawa ta na zaoczność iego rozpatrzoną i zadecydowaną będzie dnia 1 sierpnia 1817 roku.

Assessor Konsystorza Kanonik Katt. Kamienic.

X Ostapowicz

Za Sekretarza Protokulista B. Miedźwiecki.

---

2 1817 roku, mieiąca maia 11 dnia, za nadeyściem Ukazu z Sądu Głłgo 2go departamentu Gubernii Mińskiey teraźnieyszego 1817 maia 8 dnia datowanego, a w rezolucyą na Raport Exdywizorskiego, w maiątku Berweczu, w Powiecie Wileyskim, Gubernii Mińskiey ustanowionego Sądu, ażeby Poszliny Skarbowe przed wzięciem do namowy od Kredytorow wniesionemi były, ponawiaiącego zalecenie, ponieważ Kredytorowie do maiątku WW. Swiętorzeckich Berwecza pretensye scielący i Sądowi assystuiący, po przesłuchaniu takowego Ukazu, nietylko że poszlin Skarbowych nie wnieśli, lecz że nie są w stanie rychłego onych opłacenia oświadczyli się; i ponieważ żadnego ruchomego maiątku, z któregoby wyprzedania poszliny zebrane bydź mogły, Sąd Taxatorski Exdywizorski in fundo Berwecza nieznayduie; dzieło zaś Taxy i Exdywizyi pomienionego maiątku, ponieważ z mysli wyżey cytowanego Ukazu, w tym czasie bez uprzedzoney opłaty Skarbowych poszlin do namowy wziętym, i do końca doprowadzonym bydź niemoże, ile gdy wszakże część Kredytorow, stanności swoiey nieoświadczyła; w celu zatym uskutecznienia przepisow wyższey juryzdykcyi, ponieważ czas do zebrania poszlin, tak dla stawaiących, iako i niestawaiących dopiero Kredytorow, WW. Swiętorzeckich, użyczonym bydź musi — Z tych uwag Sąd Taxatorsko Exdywizorski, zgodnie z wyrazami Ukazu Departamentowego 1817 roku, Aprila 20 dnia datowanego, w słowach: „Aby należne poszliny Skarbowe, całkowicie były przed wzięciem do namowy zebrane, i do mieysca właściwego przy Raportach odsyłane", zalecaiącego do słuchania i wzięcia do namowy całey Sprawy, dopiero przed opłaceniem poszlin przez strony nieprzystępuiąc, a terminu do uposobienia tychże poszlin dla wszystkich Kredytorow, aż do dnia 20 miesiąca Septembra idącego roku użyczaiąc, ażeby wszyscy, tak stawaiący, iako i niestawaiący w tym terminie Kredytorowie sub amissione pretensyow, niemniey i sami Dziedzice na dzień oznaczony, w maiątku Berweczu w Wileyskim Powiecie ze wszelką gotowością stawali i poszliny Skarbowe w proporcyą należności swoich do Sądu wnosili, Sąd Taxatorsko Exdywizorski mocą Ukazu departamentowego obowiązuie

Samuel Kostrowicki Sędz. Z. Mń. Exdyw.

Ignacy Bulewicz Podsędek Z. P M. Exdyw.

Justyn Ł...owski P Podsen. Z. Wiley. Exdyw.

---

3 Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego całą Rossyą &c &c etc

UUr. Salomei z Dembińskich matce, Janowi Nepomucenowi Synowi Maryannie córce Hrabiom Wielohurskim z dokładem ich opieki Sukcessorom zeszłego Hrabi Jozefa Wielohurskiego Jenerała woysk Polskich przypozew przed Sąd Ziem. Wileń. Gubernii Litto Wileń. z powództwa Ur. Michaliny z Hrabiow Wielohurskich Szadurskiey w assystencyi męża Ignacego Szadurskiego Marszałka Dryzieńs. czyniącey w referencyi do załoby w dniu 25 czerwca po zeszłego Hrabię Jozefa w Gazetach Kraiowych i obu Warszawskich pod Nrm 58 59 i 60 zamieszczaney, oraz dalszych dowodow u Sądu złożyć się maiących wyniesioney otoż iż załuiąca z głowy swey matki poszukuiąc na funduszach zeszłego Michała Hrabi Wielohurskiego oyca Załuiącey należney sobie summy, do celu zyskania satysfakcyi ze Schedy dobr po Ogińskich nań przypadaiącey rozwinęła w Sądzie Ziem. Wileń. proceder z potomstwem iego z drugiey żony spłodzonem, a razem pociągnęła i zeszłego Hrabię Józefa do niebronienia skutków Dekretu; lecz nim się sprawa złożyła Jozef Wielohurski dni życia ukączył, po którego zgonie Obżałowani iako naturalnie Sukcessorowie, gdy stopień iego reprezentuiecie przeto Załuiąca do tegoż Sądu Ziem. Wileń. przypozywaiąc Obżałł. prosi, nakazania Obżałowanym we wszystkim zastępować zeszłego Jozefa Hrabię Wielohurskiego i odpowiadać na stosunki załobą w dniu 25 Junii wyniesioną objęte, o expens prawny, oraz oto co czasu sprawy proszonem będzie, z wolną poprawą załoby.

Roku 1817 aug. 8 dnia. Woźny tę Kopią Pozwu z powództwa JW. Michaliny Wielohurskich Szadurskiey Marszałkowey przed Sąd Ziem. Wileń. Wyniesionego dla umieszczenia w Gazecie Kuryera Litto po JWW Salomeę z Dembińskich matkę, Jana Nepomucena Syna Maryannę córkę Hrabiow Wielohurskich i ich opiekę, z podpisem swoim podałem.

Jan Kisiel Woźny Ptu Wileń.

---

2 Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego całą Rossyą etc. etc. etc.

Pozew Edyktalny przed Sąd Ziemski Wileński na Kadencyą Sto Michalską i poniżey następną z powództwa Ur Antoniego Eysmonta Obywatela Wileńskiego który na skutek Dekretu Ziemskiego Wileńskiego w Roku teraźnieyszym 1817 miesiąca Junii 15 dnia zapadłego; podaje się Jerzemu Gieczewskiemu o rubli srebr. 11. Józefowi Tumulisowi o rubli srebr. 8. takowego zawinienia gdy Obżał. nieoddaliście, a Załuiący wielu usatysfakcyonowania Kredytorów zmuszony został oświadczyć Taxę i Exdywizyą swoiego maiątku, tym powodem pozwaniąc Obżał. do iednoczasowey rozprawy prosi. Sądzenia na Obżał. Gieczewskim rubli srebr. 11, na Obżał. Tumulisie rubli srebr. 8, z procentem w iak nayrychleyszym terminie oraz takowych summ na satysfakcyą Kredytorow rozdzielenia, o zwrót wydatkow prawnych.

Roku 1817 miesiąca Augusta 1go dnia. Woźny niżey wyrażony Zeznaię Iż tę Edyktalnego Pozwu kopią w Sprawie JPana Antoniego Eysmonta Obywatela Wileńskiego po Jerzego Gieczewskiego i Józefa Tumulisa do gazety Kuryera Litew. podałem i o terminie rozprawy przed Sądem Ziemskim Wileńskim na kadencyi Sto Michalskiey zawiadomiłem.

Józef Pleskaczewski Woźny Ptu Wileń.